

له کاکي هيرانه وه
بو حاجي خدري باپيرم!

ئاماده کردنی: شەفیقی حاجی خدر

ئەم نامەییە خوارەووە لە کاک عەلی، کاکى هیرانەووە (۱۹۷۷-۱۹۰۰) بۆ حاجی خدر ئاڭای گرتکی باپیرم نێردراوە.

سافی، کاکى هیران (۱۸۷۳-۱۹۴۲) وەک شیخی تەریقەتییى ناودار، دەرویش و مریدی زۆر لە بالەکایەتیی بەتایبەتیش دۆلى پوشتی هەبوون و هەن، جیگەى باسە تەریقەتیی قادری لەو دۆلەدا بلۆبوو. دۆستایەتییەکی باشیشی لەگەڵ هەردوو باپیرەم مەلا ویسی گرتکی ۱۹۷۹-۱۰۹۴ (باوکی دایکەم) و حاجی خدراغەى گرتکی ۱۹۹۹-۱۹۰۹ (باوکی باوکەم) و کەسایەتییەکانی ئەو دەفەرەدا هەبوو. لەباوک و باپیرمەووە بۆیان گێراوینەتەووە کەوا شاعیری مەزن سافی هیرانی خۆی لە ۱۹۳۹ یان ۱۹۴۰ سەردانی گوندی گرتکی کردووە و میوادی هەردوو باپیرەم بوو.

هەرچەندە ئەو باپیرەم کە یەکیکیان مەلایەکی بەناوبانگ و لە نەوێ ئێبن ئادەمی ناودار بوو، ئەوێ دیکەشیان دەمراست و پیاوچاکی گوند و لە تیرەى باپیر پیرەباو (پیرەباب) ی ناسراو بوو، ئەوانە خۆیان دەرویشی کاکى هیرانی نەبوون، بەلکو دۆست و برادەر بوون و جیگەى متمانەى یەکدی بوون، وەک لەو نامەییەش دەردەکەوێ کاکى هیرانی حەزى لە پاوە کەو بوو، ئەوێ زانیووە کە حاجی خدراغەى گرتکی جووتە کەوێکی باشی پاوی هەبوو بۆیە داواى لێکردووە، جووتەنێرەکەووەکەى بۆ بنێرێ.

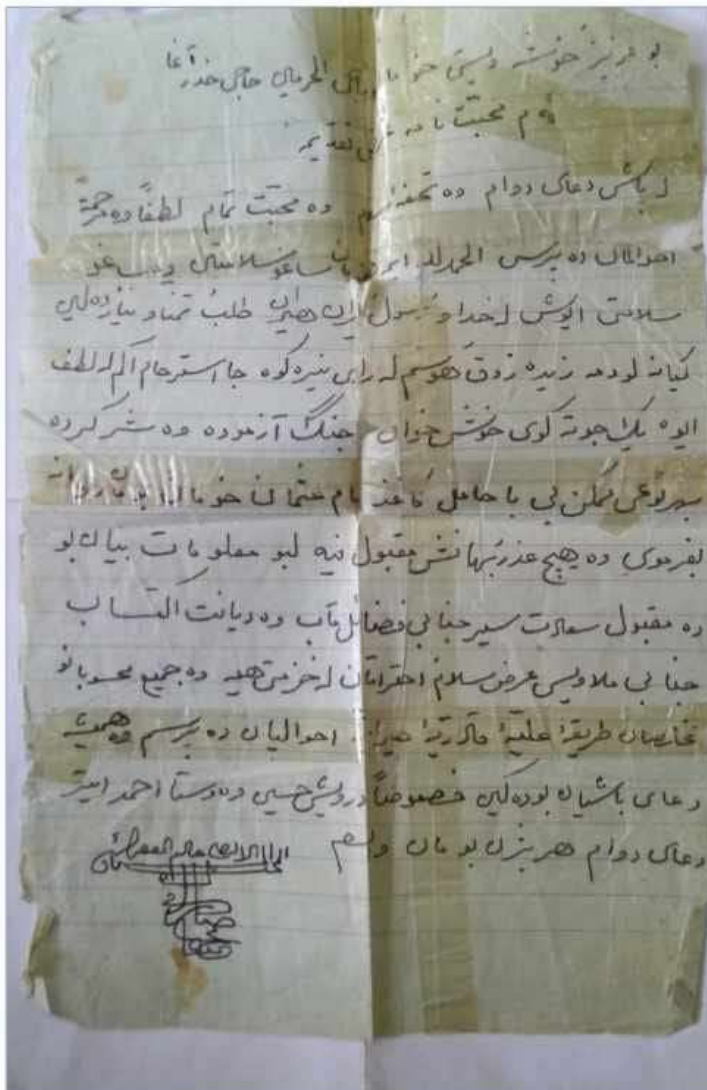
وەک لە باوک و مام و کاکەم بیستوو، ئەویش داواى نامەکە دەردەست جووتە کەووەکەى بە براپەکی خۆى بەناوی (دەرویش حاجی حوسێن) بۆ دەنێرێتە هیران. مالى حاجی خدرى باپیرم حەزىان لە پاوەکەو بوو، باش لەبیرمە نەوێک هەر لە گوند، بەلکو لەگەڵ راگواستنیشمان بۆ ئۆردوگای زۆرەملێى ديانا، باپیرم کەوێ چاکی هەر هەبوون، دواتریش کە گواستییەووە بۆ هەولێر، کەوێ مابوون، داواى ئەویش واخیدی کورێ (مامم) لەکەوبازییدا جیگەى ئەوێ گرتەووە، هێشتاش کەوێ هەر ماون و زۆریش لەبارەى کەو و جیهانی کەو شارەزایە.

بەداخەووە ئەم نامەییە کاک عەلى (۱۹۷۷-۱۹۰۰) کە دەکاتەى کورێ سافی هیرانی هیچ بەرواریکی لەسەر نییە، بەلام داواى بەدواداگەران و سۆراخکردن لە کاک کەرخى سامى، نەوێ کاک عەلى (کاکى هیران) و هەروەها لە مام واخید و پەقیبى کاکەم، مێژووی نامەکە بۆ سالی ۱۹۶۹ یان سالی ۱۹۷۰ دەگەرێتەووە.

حاجی خدری باپیرم به دەر له ده مپراستی تیره که ی خۆی له گونده کانی گرتک و سه ریمارساوار و شلان، به هۆی شاره زایی و مه علانی له دوو شتی دیکه زۆر به هانای وند نشینانی ته وای دۆلی پۆستی هاتوو، ئه ویش وه ستایه تی ئاشی ئاو (ههر له دروستکردن و چاکردنه وه) چونکه خۆی خاوهن ئاش بوو، ههروهها له شکستهش (به یاریکی زۆر نایاب بووه) به ده گمه ن وا هه بووه که سیک بۆ شکسته چوو بیته لای ئه و سه قهت بووبی.

جیگه ی باسه بۆره خوینده واریه کیشی هه بوو، قورئانیشی ده خوینده وه. جیگه ی باسه که و که و بازیتی له بنه ماله ی کاکی هیرانی شدا میژوویه کی قوولی هه یه، ههر بۆ نموونه شاعیری مه زن سافی هیرانی له غه زه لیکێ ناوداریدا ده فهرمووی:

یاری خۆم لێ زیزه بۆیه چه ز له مه رگی نه و ده که م
شه و که بیهۆشم له تاوی وا مه زانه خه و ده که م
بۆ شکاری مورگی وه حشی نه ک هه لۆ و شاهینم
عه شقی چاوی بازی خۆم بۆیه پاوی که و ده که م

کانی کهوه یان کانی کهو، که عه‌لی مه‌ردان بۆ شیعره‌که‌ی سافی هیرانی زیاد کردووه، له‌زۆر شوین هه‌یه، له‌ دۆلی پوسیتیش کانیکه‌وه ده‌که‌وێته هه‌وراز گوندی شلانی. به‌داخه‌وه ئه‌م نامه‌یه‌ی کاک عه‌لی (۱۹۷۷-۱۹۰۰) که ده‌کاته‌ی کورپی سافی هیرانی هه‌یج به‌رواریکی له‌سه‌ر نییه، به‌لام دوا‌ی به‌دوادا‌گه‌پان و سو‌راخ‌کردن له‌ کاک که‌رخ‌ی سامی، نه‌وه‌ی کاک عه‌لی (کاک‌ی هیران) و هه‌روه‌ها له‌ مام واحید و په‌قیبی کاکم، می‌ژووی نامه‌که به‌ سالی ۱۹۶۹ یان سالی ۱۹۷۰ ده‌گه‌رێته‌وه، چونکه له‌ دوا‌ی ئه‌و سالی واته له‌ ۱۹۷۲ به‌سه‌ره‌وه دیاره کاک‌ی هیرانی نه‌خۆش ده‌که‌وئ و وه‌ک خۆی گوته‌نی زه‌وق و هه‌وه‌سی پاوه‌که‌وی جارانی نامینی.

ده‌قی نامه‌که به‌ رینووسی ئیستا:

بۆ عه‌زیز و خۆشه‌ویستی خۆمان حاجی ئه‌لحه‌ره‌مه‌ین حاجی خدر ئاغا
ئهم مو‌حیبه‌تنامه عه‌رز و ته‌قدیم.

له‌ پاش دوعای ده‌وام و توحفه‌ی سه‌لام و مو‌حیبه‌تی ته‌مام لوتفه‌ن وه‌ مه‌رحمه‌ته‌ن، ئه‌حوالمان ده‌پرسن، ئه‌لحه‌مدولیلا ئیمه‌ هه‌موومان ساغ و سه‌لامه‌تین و ساغ و سه‌لامه‌تی ئیوه‌ش له‌ خودا و په‌سول و پیرانی هیران ته‌له‌ب و ته‌مه‌نا و نیاز ده‌لێین. گیانه‌ له‌و ده‌مه‌ زیده زه‌وق و هه‌وه‌سم له‌ پاوی ئیره‌ که‌وه، جا ئیسترحام ئه‌که‌م له‌ لوتفی ئیوه، یه‌ک جووته‌که‌وی خۆشخوانی جه‌نگنا‌زموده و شه‌پر‌کرده به‌هه‌ر نه‌وعی ممکن بێ، با حامل کاغه‌ز مام عوسمانی خۆمان بۆ مان په‌وانه‌ به‌فرمووی، هه‌یج عوزر و به‌هانه‌ش مه‌قبول نییه، له‌ بۆ مه‌علومات به‌یان بوو، مه‌قبولی سه‌عاده‌ت سه‌ید جه‌نابی فه‌زائیل مه‌ئاب و دیانه‌ت ئیکتساب جه‌نابی مه‌لا وه‌یسی عه‌رز‌ی سه‌لام ئیحراماتمان له‌خزمه‌ت هه‌یه وه‌ جه‌میع مه‌حسوبان و عازمانی ته‌ریقه‌ی عه‌لیه‌ی قادریه‌ی هیران ئه‌حوالیان ده‌پرسم و هه‌میشه دوعای باشیان بۆ ده‌که‌ین، خسوسه‌ن ده‌رویش حوسین و وه‌ستا ته‌حمه‌د.

ئیت‌ر دوعای ده‌وام، هه‌ر بژین بۆمان وه‌سه‌لام.

ئیبینی:

* نامه‌که‌ی کاک‌ی هیران به‌ شیوا‌زیکی تیکه‌لی حه‌ره‌بی و فارسی ناسراوه.

* ئیمزا‌که‌ی کاک‌ی هیران له‌م وشانه‌ پیکهاتووه (المحي، المنان، حاکم الممالک، لا اله الا الله، محمد رسول الله).

* ده‌گوت‌ری ئه‌و له‌ژێر کاریگه‌ری نووسینی فارسی بووه. هه‌روه‌ها واژۆکه‌شی زۆر هونه‌ریانه‌یه، ئه‌و جو‌ره‌ واژۆیانه‌ش کاتی خۆی باو بوون.

المحب لله خادیم الفقراء حاجی عه‌لی

بو عزیز خوسته و سنی خوما ایچی الحرمای حاجی حذر
هه م محبت نامه شریف تقدیم

لپاش دعاکی دوام ده تحفه سلام ده محبت تمام لطفاً و حرمت

احوالان ده برسن الحمد لله ایمنه باشا غوغا سلاستی و ده غوغا
سلاستی ایوش له خدا و رسول این هین طلب تمنا و نیاز ده لای
کیان لوده زنده زوق هوسم له رای نیده لوه جا استرحام الم له لطف
ایوه یک جوته کوی خوش جوان جنگ آرموده ده شرکرده
سیر نوعی ممکن بی با حاصل کاغذ تمام عثمان خوما لای بو مار و ان
بفرحوی ده هیچ عذر بهانش مقبول نه لبو معلومات بیایک بو
ده مقبول سعادت سیر حبابی فضائل باب ده دیانت الساب
حبابی ملاویس عرض سلام احترامان له خزن تهیه ده جمیع محسوبانو
تخاصان طریق علیه ماکر تیه حیران احوالیا ده برسم و همیه
رعای باشیان بوده لای خصوصاً درویش حیی و ده و سنا احمد استر
دعاکی دوام هر بنزک بو مان و سلام

الحمد لله
صالح
صالح